

مارتین اسکورسیزی، کارگردان، فیلمنامه‌نویس، تهیه‌کننده، بازیگر و تاریخ‌دان ایتالیایی آمریکایی سینما است. این کارگردان شهیر سینمای آمریکا، عنوان دار تمامی جوایز معتبر سینمایی دنیا از جمله اسکار، گلدن گلوب، بافتا، جایزه انجمن اتحادیه کارگردانان آمریکا و البته جشنواره کن، جشنواره فیلم ونیز و انجمن‌های مهم مختلف منتقدین آمریکا و جهان و همچنین معروف‌ترین جایزه تلویزیونی آمریکا جایزه امی می‌باشد.

در بسیاری از رده‌بندی‌های سینمایی اسکورسیزی را به عنوان بهترین کارگردان زنده و معاصر دنیا پس از جنگ جهانی دوم و یکی از سه کارگردان برتر تاریخ سینما می‌دانند. کارگردانی که پس از گذشت نزدیک به ۵ دهه، همچنان نامی بزرگ، مطرح و مهم در عرصه کارگردانی سینما می‌باشد که اکران هر فیلم جدیدش را اتفاق مهم سینمایی دانسته و به وفور مورد ستایش منتقدین واقع می‌شود.

او را با فیلم‌های ماندگارش، خیابان‌های پایین شهر، راننده تاکسی، گاو خشمگین، رفقای خوب و البته دوستی و همکاری متناوبش با بازیگر بزرگ سینما، رابرت دنیرو می‌شناسند. اسکورسیزی اسکار کارگردانیش را برای فیلم موفق رفتگان به دست آورد.

نکته جالب توجه در مورد رکورد منحصر به فرد او اینکه، از ۶ فیلم اسکورسیزی که در قرن بیست و یکم کارگردانی کرده است، ۵ فیلم کاندید بهترین فیلم و کارگردانی سال در مراسم جایزه بافتا، جایزه گلدن گلوب و جایزه اسکار شدند! و در این بین جایزه اسکار بهترین کارگردانی را برای رفتگان و جایزه گلدن گلوب بهترین کارگردانی را برای سه فیلم دار و دسته‌های نیویورکی و رفتگان و هوگو دریافت کرده است.

مارتین اسکورسیزی زاده ۱۷ نوامبر ۱۹۴۲ در کوپینز نیویورک منطقه ایتالیایی‌های آمریکا می‌باشد. نیویورک دهه ۴۰ و ۵۰ محل جنایت کاران و گانگسترهای قومیت‌های مختلف بود. اسکورسیزی در محله‌هایی بزرگ شد که پاتوق ایتالیایی‌هایی خلاف کار بود و همین عامل باعث شد تا در شخصیت اسکورسیزی همیشه ردی از گانگسترها به جای بماند؛ و نمود عینی این

واقعیت هم دیالوگ معروف یکی از فیلم‌هایش به نام *رفقای خوب* است که شخصیت اصلی فیلم در بخشی که هنوز نوجوان است چنین می‌گوید که برای من گانگستر بودن بهتر از رئیس جمهور آمریکا شدن است. با دانستن این واقعیت که جامعه و اجتماع بی رحم است و با دانستن این واقعیت تلخ که همیشه ضعیف تر نابود می‌شود اسکورسیزی رشد کرد و به فیلم سازی محبوب بدل گشت...

در هر حال او تنها فرزند خانواده اش بوده است. پدر و مادرش، چارلز و کاترین اسکورسیزی هر دو در صنعت پوشاک مشغول بودند. اما مارتین کودک نحیف و رنجوری بود که اکثر اوقات به خاطر بیماری آسم در خانه به سر می‌برد. در کودکی مذهب و حضور در کلیسا مهمترین وجه زندگی اسکورسیزی را تشکیل می‌دادند. اما در دوران نوجوانی با رفتن به سینما و دیدن فیلم‌های آن زمان به همراه پدرش هوای سینما به سرش زد. به همین خاطر آرزوی اصلی اش که کشیش شدن بود را رها کرد و از مدرسه علوم مذهبی مستقیماً به دانشگاه فیلمسازی نیویورک رفت تا در سال ۱۹۶۶ مدرک تحصیلی اش را دریافت کند. پدر و مادر اسکورسیزی که از همان ابتدا از فیلمساز شدن مارتی تعجب کرده بودند و حتی به طعنه می‌گفتند که او دیوانه شده هست! به تدریج در فیلم‌های پسرشان، خودشان نیز نقش‌های کوتاهی را بازی می‌کرده‌اند که از آن جمله می‌توان به بازی هر دو در *رفقای خوب* اشاره کرد.